

המגיד ממזריטש חושף גנב

לא אשקוט מדבר מהאיש הקדוש אשר הי' לשם ולתהלה בקרב הארץ. פעם אחד ישב אצלו אחד מתלמידיו ימים רבים והי' [והיה] נחפז לנסוע לביתו ולא נתן לו רשות. פעם א' [אחת] הפציר בו מאוד עד שנתן לו רשות ואמר לו: "לך לשלום רק שמור חפצך שלא יגונב ממך בדרך." ונסע לדרכו והנה ביום ראשון מנסיעתו לן במלון אחד. והנה בקומו בבוקר מצא א"ע [את עצמו] ערום בלי לבוש אחד כי הכל נגנב ממנו. וחזר בפחי נפש בחזרה למעזעריטש וסיפר לו הסיבה הרעה ושחק ואמר: "הן אמרתי לך שתשמור חפצך בדרך." ואמר: "אל תדאג כלל, אחזיר לך חפצך בשלימות." ואמר לו: "לך אל מקום פלוני בערך רחוק פרסה אחת מהמלון, ותמצא שם איש אחד וכה תוארו. ותאמר לו 'רבינו ציוה שתחזור לי החפצים [החפצים] שגנבת

לא אשקוט מדבר מהאיש הקדוש אשר הי' לשם ולתהלה בקרב הארץ. פעם אחד ישב אצלו אחד מתלמידיו ימים רבים והי' נחפז לנסוע לביתו ולא נתן לו רשות. פעם א' הפציר בו מאוד עד שנתן לו רשות ואמר לו: "לך לשלום רק שמור חפצך שלא יגונב ממך בדרך." ונסע לדרכו והנה ביום ראשון מנסיעתו לן במלון אחד. והנה בקומו בבוקר מצא א"ע [את עצמו] ערום בלי לבוש אחד כי הכל נגנב ממנו. וחזר בפחי נפש בחזרה למעזעריטש וסיפר לו הסיבה הרעה ושחק ואמר: "הן אמרתי לך שתשמור חפצך בדרך." ואמר: "אל תדאג כלל, אחזיר לך חפצך בשלימות." ואמר לו: "לך אל מקום פלוני בערך רחוק פרסה אחת מהמלון, ותמצא שם איש אחד וכה תוארו. ותאמר לו 'רבינו ציוה שתחזור לי החפצים [החפצים] שגנבת בלילה במלון הזה. ובוודאי יחזיר לך בשלימות." וכן עשה התלמיד ונמצא את האיש ואמר לו כנ"ל אמר האיש אחת הוא כדברי רבך שהגניבה היא אללי ואני אחזיר לך בשלימות רק רצוני לחזור החפצים ליד רבך דווקא כי יש לי שאלה קטנה לשאול ממני ונסעו שניהם ביחד עד שצאו לכנור קרשי. וכשצאו אמר האיש כבודי ישיב לי על שאלתי שאשאל מפי קדשו אמר הנה אני רואה שאיש אלקים חזק הוא אשר הי' נתן לו עינים זכות וטהורות לראות מרחוק. אך זה אשאל מכבודו הלא טוב הי' שיתכל צעת הזה בדבר שנקדשה ולא להשפיל ראיתו הטהורה בדברים שפלים כאלו, לראות איך הגנבים גונבים?" אמר לו: "בני, יפה שאלת. האמת אגיד שבעת שהייתי בביהכ"ס [בבית הכסא] שהוא מקום שאסור להרהר בדבר שנקדשה חול, בזה"ז [בזה הזמן] ראיתי איך שגנבת החפצים שלו." והחזיר לו החפצים שלו בשלימות:

בלילה במלון הזה. ובוודאי יחזיר לך בשלימות." וכן עשה התלמיד, ומצא את האיש ואמר לו כנ"ל [כנזכר לעיל]. אמר האיש: "אמת הוא כדברי רבך שהגניבה היא אצלי ואני אחזיר לך בשלימות, רק רצוני לחזור החפצים ליד רבך דווקא, כי יש לי שאלה קטנה לשאול ממנו." ונסעו שניהם ביחד עד שבאו לכבוד קדשו. וכשבאו אמר האיש: "אדוני איש אלקים, הנה האמת הוא שהגניבה בידי אך לא אחזיר כ"א [כי אם] באופן אשר כבודו ישיב לי על שאלתי שאשאל מפי קדשו." אמר: "הנה אני רואה שאיש אלקים קדוש הוא אשר הי' נתן לו עינים זכות וטהורות לראות מרחוק. אך זה אשאל מכבודו. הלא טוב הי' שיתכל בעת הזה בדבר שנקדשה ולא להשפיל ראיתו הטהורה בדברים שפלים כאלו, לראות איך הגנבים גונבים?" אמר לו: "בני, יפה שאלת. האמת אגיד שבעת שהייתי בביהכ"ס [בבית הכסא] שהוא מקום שאסור להרהר בדבר שנקדשה חול, בזה"ז [בזה הזמן] ראיתי איך שגנבת החפצים שלו." והחזיר לו החפצים שלו בשלימות: